Dosarul nr.2-26064/2025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

24 februarie 2026

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Nadejda Mazur
Grefier - Inga Cucuetu
examinând în şedinţă publică pricina civilă la cererea depusă de Cazac Alexandru către Ministerul Mediului al Republicii Moldova, Inspecția pentru Protecția Mediului din cadrul Ministerului Mediului al Republicii Moldova, Inspecția Mediului Rezina, Ion Ciorici-agentul constatator din cadrul Inspecției Mediului Rezina cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin punerea ilegală sub învinuire de comiterea unei contravenții, condamnarea ilegală pentru comiterea unei contravenții, compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică,

C O N S T A T Ă :

Argumentele participanților la proces:

La 26 decembrie 2025, Cazac Alexandru a înaintat o cerere de chemare în judecată (repartizată spre examinare judecătorului Judecătoriei Chişinău, sediul Centru - Mazur Nadejda la data de 29 decembrie 2025, în mod aleatoriu conform art.6/1 alin.(1) al Legii nr. 514 din 06.07.1995 privind organizarea judecătorească) către Ministerul Mediului al Republicii Moldova, Inspecția pentru Protecția Mediului din cadrul Ministerului Mediului al Republicii Moldova, Inspecția Mediului Rezina, Ion Ciorici-agentul constatator din cadrul Inspecției Mediului Rezina cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin punerea ilegală sub învinuire de comiterea unei contravenții, condamnarea ilegală pentru comiterea unei contravenții, compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Menționează că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 029596 din 19 august 2024, întocmit de agentul constatator Ion Ciorici din cadrul Inspectoratului de Mediu Rezina, acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 128 alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova, fiind sancționat cu amendă în mărime de 1500 lei. Iar în motivarea procesului-verbal, agentul constatator a invocat pretinsa încălcare a prevederilor pct. 94 și 95 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 140 din 10 martie 2017 privind aprobarea Regulilor de securitate la vânătoare.

Reclamantul susține că aceste constatări sunt neîntemeiate, întrucât la data de 17 august 2024, înainte de începerea partidei de vânătoare, toți participanții, inclusiv

reclamantul, au fost instruiți cu privire la respectarea regulilor de securitate, fapt confirmat prin semnătura fiecăruia în Registrul tehnicii securității la vânătoare. Iar în susținerea acestei afirmații, se anexează copia registrului corespunzător. Ulterior, prin decizia Inspectoratului de Poliție Rezina din 07 octombrie 2024, reclamantului i-a fost suspendat dreptul de deținere, port și folosire a armelor, fiind retras permisul de armă și ridicată arma de vânătoare aflată în proprietatea sa, în temeiul aceluiași proces-verbal contravențional.

Reclamantul menționează că a participat legal la partida de vânătoare din 17 august 2024, deține arma în mod legal și este membru al Societății Vânătorilor și Pescarilor din Republica Moldova. Neacceptând sancțiunea aplicată, reclamantul a contestat procesul-verbal la data de 22 noiembrie 2024 la Judecătoria Orhei (sediul Rezina). Prin hotărârea din 25 februarie 2025, menținută prin decizia Curții de Apel Nord din 07 octombrie 2025, contestația a fost respinsă ca fiind depusă peste termenul legal, fără examinarea fondului cauzei.

Reclamantul consideră că, în aceste condiții, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, instanțele refuzând examinarea în fond a legalității procesului-verbal și a temeiniciei acuzațiilor.

Subliniază că, a fost tras ilegal la răspundere contravențională pentru o faptă pe care nu a săvârșit-o, fiind astfel încălcate garanțiile procesuale prevăzute de legislația națională și de tratatele internaționale în materie de drepturi ale omului. Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauzele Ziliberberg contra Moldovei și Anghel contra României, procedurile contravenționale pot fi asimilate acuzațiilor în materie penală, fiind aplicabile garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenție, inclusiv prezumția de nevinovăție.

În drept, își întemeiază cererea pe dispozițiile art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, 6, 13 și 41 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 1, 4, 7, 8 și 20 din Constituția Republicii Moldova, precum și art. 19, 2006 și 2007 din Codul civil al Republicii Moldova.

Reclamantul solicită repararea prejudiciului material cauzat, în sumă de 20 000 lei, reprezentând valoarea armei de vânătoare ridicate, precum și repararea prejudiciului moral în sumă de 1 000 000 lei, determinat de suferințele psihice și afectarea reputației. Totodată, solicită compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 10 000 lei.

În ședința de judecată reclamantul Cazac Alexandru a susținut acțiunea și a solicitat admiterea din motivele de drept și de fapt invocate în acțiune.

În ședința de judecată Ministerul Mediului al Republicii Moldova nu s-a prezentat, dar a depus referință în care a indicat că, potrivit materialelor prezentate de reclamant, Ministerul Mediului nu a avut calitatea de parte în procedura administrativă sau în procesul contravențional, care a stat la baza prezentei acțiuni. Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 029596 din 19 august 2024 a fost

întocmit de agentul constatator Ion Ciorici din cadrul Inspectoratului de Mediu Rezina, în privința reclamantului Alexandru Cazac, prin care acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 128 alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova. De asemenea, Ministerul Mediului nu a avut calitatea de participant nici în cadrul examinării cauzei contravenționale de către Judecătoria Orhei (sediul Rezina), nici în cadrul examinării acesteia de către Curtea de Apel Nord.

Reține că, pretențiile reclamantului înaintate față de Ministerul Mediului sunt neîntemeiate, întrucât lipsesc elementele esențiale ale răspunderii civile delictuale, inclusiv legătura de cauzalitate dintre pretinsele acțiuni ale Ministerului și prejudiciul invocat. Totodată, reclamantul nu a demonstrat în mod clar și concludent impactul direct al vreunei acțiuni sau inacțiuni imputabile Ministerului asupra drepturilor sale (f.d.46-48).

Potrivit art. 2006 din Codul civil al Republicii Moldova, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal se repară de către autoritatea publică emitentă a actului sau de către persoana cu funcție de răspundere responsabilă. Or, în speță, Ministerul Mediului nu este autoritatea emitentă a procesului-verbal contestat și nu a intervenit în adoptarea acestuia. În același sens, conform art. 59 alin. (1) din Codul de procedură civilă, parte în proces poate fi doar persoana prezumată ca subiect al raportului juridic material litigios. Ministerul Mediului nu are această calitate în raportul juridic dedus judecății, întrucât nu a participat la emiterea actului contestat și nu era necesară vreo aprobare sau intervenție din partea sa.

Totodată, în conformitate cu art. 2043 din Codul civil, sarcina probei revine reclamantului, acesta fiind obligat să demonstreze existența prejudiciului, a faptei ilicite și a legăturii de cauzalitate dintre acestea. Or, aceste elemente nu au fost dovedite în raport cu Ministerul Mediului. În temeiul art. 241 din Codul de procedură civilă, Ministerul Mediului solicită respingerea cererii depuse de reclamant.

În ședința de judecată agentul constatator/pîrîtul Ciorici Ion nu a recunoscut acțiunea din motivele invocate în referința depusă, în care indică că, reclamantul nu a indicat temeiul juridic material care ar justifica dreptul acestuia la repararea prejudiciului pretins a fi cauzat prin tragerea la răspundere contravențională. În acest sens, cadrul normativ aplicabil îl constituie Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Iar potrivit art. 6 din Legea menționată, dreptul la repararea prejudiciului apare exclusiv în cazurile expres prevăzute de lege, cum ar fi rămânerea definitivă a unei sentințe de achitare, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare, anularea arestului contravențional ori constatarea nulității actelor procesuale în condițiile legii.

Reține că, niciuna dintre aceste situații nu este incidentă. Reclamantul nu a prezentat probe care să confirme existența unei hotărâri de achitare, a unei soluții de încetare pe temeiuri de reabilitare sau a vreunei alte situații prevăzute de lege, care ar genera dreptul la repararea prejudiciului. Dimpotrivă, actele judecătorești pronunțate în cauză au fost în defavoarea reclamantului, contestația acestuia fiind respinsă, fără a se constata încălcarea drepturilor sau libertăților sale fundamentale. Totodată, reclamantul nu a indicat și nu a probat existența vreunei fapte ilicite imputabile pârâților, precum și legătura de cauzalitate dintre pretinsele acțiuni ale acestora și prejudiciul invocat. Lipsesc, astfel, elementele constitutive ale răspunderii civile delictuale.

În același timp, nu a fost demonstrat modul de calcul al prejudiciului material și moral pretins, cuantumul acestuia fiind indicat arbitrar, fără suport probator. Iar în aceste circumstanțe, se constată că cererea de chemare în judecată este lipsită de temei factual și juridic, nefiind susținută prin probe pertinente și concludente(f.d.50-51).

Pîrîții Inspecția pentru Protecția Mediului din cadrul Ministerului Mediului al Republicii Moldova și Inspecția Mediului Rezina, fiind citați în mod legal, fapt confirmat prin avizele poștale (f.d.40,43), în ședința de judecată nu s-au prezentat, instanța apreciind absența nemotivată și examinînd cauza în lipsa pîrîților absenți.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind cererea de chemare în judecată și referințele depuse, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Cazac Alexandru către Ministerul Mediului al Republicii Moldova, Inspecția pentru Protecția Mediului din cadrul Ministerului Mediului al Republicii Moldova, Inspecția Mediului Rezina, Ion Ciorici-agentul constatator din cadrul Inspecției Mediului Rezina cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin punerea ilegală sub învinuire de comiterea unei contravenții, condamnarea ilegală pentru comiterea unei contravenții, compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică, din următoarele considerente.

Art. 20 din Constituția R.Moldova statuează că, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Potrivit prevederilor art. 5 CPC orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (1) și (2) CPC RM procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturile

procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile şi ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile şi mijloacele susținerii ei de sine stătător şi independent de instanță, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecății şi de a-şi expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

Instanța judecătorească soluționează pricinile civile în temeiul Constituţiei Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al legilor constituționale, organice şi ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al actelor normative ale Preşedintelui Republicii Moldova, al ordonanţelor şi hotărârilor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorităţi administrative centrale şi ale autorităţilor administraţiei publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanţa aplică uzanţele dacă nu contravin ordinii publice şi bunelor moravuri (art.12CPC).

Art. 1 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 stipulează că, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.

Din conținutul art. 2 al aceleiași Legi rezultă că, acţiuni ilicite constituie acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţii, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa dejudecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni).

Art. 3 alin.(1) lit.d) al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 atestă că, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată.

În conformitate cu prevederile art.6 al Legii nr.1545 din 25.02.1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare, scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; adoptării, de către judecătorul de instrucție,

în condițiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

Din materialele cauzei instanța constată că la data de 26 decembrie 2025, reclamantul Cazac Alexandru s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune pe motive că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 029596 din 19 august 2024, întocmit de agentul constatator Ion Ciorici din cadrul Inspectoratului de Mediu Rezina, acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 128 alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova, fiind sancționat cu amendă în mărime de 1500 lei(f.d.12).

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare adoptată, reclamantul l-a contestat în instanțele d e judecată, care i-au respins recursul doar pe motivul depunerii recursului tardiv, dar nu a fost examinat recursul în fond. Din aceste motive pretinde la încasarea prejudiciului material și moral (f.d.13-31).

Își întemeiază reclamantul acțiunea pe prevederile art. art. 19, 2006 și 2007 Cod civil.

Art. 19 Cod civil prevede că, (1) În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).(3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).(4) Pierderea şansei se repară doar dacă ea constă în dispariţia actuală şi certă a unei eventualităţi favorabile. Mărimea acestui prejudiciu corespunde şansei pierdute şi nu poate fi egală cu avantajul care ar fi rezultat din şansă dacă ea se materializa.(5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.(6) În locul reparării prejudiciului patrimonial conform alin.(2) şi (5), persoana lezată poate cere de la cel care răspunde de prejudiciu recuperarea întregului profit pe care acesta l-a obţinut în legătură cu cauzarea prejudiciului. Această regulă se aplică doar dacă legea ori contractul prevede o asemenea formă de determinare a prejudiciului patrimonial sau dacă aplicarea unei asemenea forme de determinare a prejudiciului patrimonial este rezonabilă în împrejurările cazului.

Reclamantul consideră că agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Mediu Rezina-Ciorici Ion, neîntemeiat a constatat precum că el ar fi comis contravenția prevăzută de art. 128 alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova și l-a sancționat cu amendă în mărime de 1500 lei, întrucît nu a încălcat nici o normă legală, fapt ce se confirmă prin extrasul din Registrul anexat(f.d.16).

Reclamantul Cazac Alexandru solicită încasarea prejudiciului material și moral, în mod solidar, de la pîrîții Ministerul Mediului al Republicii Moldova, Inspecția pentru Protecția Mediului din cadrul Ministerului Mediului al Republicii Moldova, Inspecția Mediului Rezina, Ion Ciorici-agentul constatator din cadrul Inspecției Mediului Rezina, bazîndu-se pe prevederile art. 2006 Cod civil.

Potrivit art. 2006 Cod civil (1) Prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluţionarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcţie de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcţie de răspundere va răspunde solidar în cazul intenţiei sau culpei grave.(2) Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acţiunile indicate la alin.(1).(3) Obligaţia de reparare a prejudiciului nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenţie ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale.(4) În cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntîmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului cînd autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei.(5) Autoritatea publică nu răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-l adopta.

Din conținutul normei legale enunțate rezultă că, pentru a purta răspundere pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau d e o persoană cu funcție d e răspundere, trebuie să existe un act administrativ ilegal.

În cazul din speță nu s-a constatat existența unui act administrativ ilegal, dat fiind faptul că prin hotărîrea judecătoriei Orhei, sediul Rezina nr. 5r-9/2025 din 25 februarie 2025 s-a respins cererea petentului Alexandru Cazac și avocatului său privind repunerea în termenul d e depunete a contestației. S-a respins ca fiind depusă peste termen contestația înaintată d e Cazac Alexandru împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 029596 din 19 august 2024, întocmit de agentul constatator Ion Ciorici din cadrul Inspectoratului de Mediu Rezina, pe semnele contravenției prevăzute de art. 128 alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova(f.d.17-20).

Prin decizia Curții d e Apel Nord din 07 octombrie 2025 s-a respins ca nefondat recursul comun al contravenientului Cazac Alexandru și avocatului

Nicolae Daniliuc declarat împotriva hotărîrii judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 25 februarie 2025, privind examinarea cauzei contravenționale în privința lui Cazac Alexandru, învinuit în comiterea contravenției prevăzute la art. 128 alin.(1) Cod contravențional, hotărîre care se menține fără modificări (f.d.26-31).

Astfel, hotărîrile judecătorești indicate atestă faptul, că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare nr. 029596 din 19 august 2024, întocmite de agentul constatator Ion Ciorici din cadrul Inspectoratului de Mediu Rezina, este legal, nefiind anulat.

Prin urmare, temei legal de a încasa de la pîrîți în beneficiul reclamantului prejudiciul material și moral, nu este.

Face trimitere reclamantul și la prevederile alin.(1) art. 2007 Cod civil, care prevede că, prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancţiune contravenţională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunităţii; c) acţiuni sau inacţiuni care au dus, după caz, la:– constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăţilor fundamentale ale unei persoane şi dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; – pronunţarea unei hotărâri de către o instanţă judecătorească naţională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

Analizînd în ansamblu probele prezentate, instanța concluzionează că la caz nici această normă legală nu este aplicabilă dat fiind faptul că prevede răspunderea statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată, iar reclamantul solicită încasarea prejudiciului cauzat nu de la stat, dar de la pîrîți. Mai mult ca atît, reclamantul nu a prezentat probe reale, pertinente și concludente, care ar demonstra faptul că a fost sancționat ilegal, chiar la organul de poliție recunoscînd că încălcat Regulamentul privind vînătoarea și modul de folosire a armei de vînătoare (f.d.59).

Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

În conformitate cu art. 383 alin. (3) Cod contravențional al R.Moldova, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre

definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.

În ședința de judecată s-a constatat că reclamantul A.Cazac a contestat decizia de sancționare în cadrul cauzei contravenționale, dar contestația i-a fost d e către instanța d e judecată respinsă, ca fiind depusă peste termen.

În acest context, instanța subliniază că respectarea termenelor procedurale reprezintă o condiție esențială pentru valorificarea drepturilor procesuale, iar nerespectarea acestora atrage consecințe juridice, inclusiv imposibilitatea examinării fondului cauzei. Or, omisiunea reclamantului de a formula contestația în termenul prevăzut de lege nu poate fi imputată autorităților publice sau altor participanți la proces.

Instanța constată că procesul-verbal contravențional și decizia d e sancționare nu au fost anulate, modificate sau declarate ilegal printr-o hotărâre judecătorească definitivă. În lipsa unei asemenea constatări, prin prisma normelor legale enunțate, temei legal de admitere a acțiunii înaintate d e reclamantul A.Cazac nu este, din care motive acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Invocarea de către reclamant a prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului nu este suficientă, în sine, pentru a fundamenta admiterea acțiunii, în lipsa demonstrării unei încălcări concrete și efective a drepturilor garantate.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. art.94, 236-241 CPC, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată, depusă de Cazac Alexandru către Ministerul Mediului al Republicii Moldova, Inspecția pentru Protecția Mediului din cadrul Ministerului Mediului al Republicii Moldova, Inspecția Mediului Rezina, Ion Ciorici-agentul constatator din cadrul Inspecției Mediului Rezina cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin punerea ilegală sub învinuire de comiterea unei contravenții, condamnarea ilegală pentru comiterea unei contravenții, compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, judecătorul: Nadejda Mazur